Numer 168.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOIEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 14. Czerwca 1819 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Nro 26,356. — Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Odbieraiąc liczne zawiadomienia, iż przy teraźnieyszey acz niewielkiey suszy, częste w lasach Rządowych i prywatnych wynikaią pożary znaczną w drzewie szkodę czyniące, powodowana zapobieżeniem klęskom i niedostatkowi, iakiemi lasy Rządowe i prywatne częstemi w młodem drzewie pożarami pustoszone, na przyszłość przy coraz bardziey z bywaiącey drzewa starego ilości, są zagrożone; uznała za rzecz nieodbytą na fundamencie Reskryptu JW. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 Maja 1808 roku wydać następuiące urządzenie:

1. Ostrzega naprzód, że ktoby się ważył w boru Rządowym lub prywatnym w odległości od niego kroków sto ogień wzniecać, z fayką z ogniem będącą chodzić, lub w iezriorach w lasach znayduiących się przy drzazgach ryby łowić, ten skoro zdybany lub doniesionym zostanie, pociągniętym będzie do kary artykułem 387 Kodexu karnego, przepisaney to iest więzienia trzy-miesięcznego, i oprócz tego do wynadgrodzenia za szkodę ztąd wynikłą.
2. Takaż sama zastósowana będzie kara na tego, kto na łąkach i polach w bliskości lasów znayduiących się, suchą trawę, wrzos, rżysko, lub iakiekolwiek bądź zarośle nie pdług do niżey wytkniętych przepisów, lub ze swywoli zapalać poważy się.

3. Pasterze, owcarze i robotnicy w lasach pracuiący, pod karami w artykułach 520, 521, 522 i 523, kodexu karnego, nietylko ognia wzniecać, ale nawet narzędzi do zrobienia onego nosić przy sobie niemaią i niepowinni, a to począwszy od dnia pierwszego Marca do ostatniego Października.

4. Popioły i węgle nie w gęstwie, lecz na wolnym w lesie placu przez urzędnika leśnego oznaczonym, wypalane bydź maią, a wypalaiący od kotliny lub ogniska daléy nad kroków sto oddalać się niepowinien.

5. Od 1. Marca do ostatniego Października, nie wolno nikomu w lasach Rządowych lub prywatnych, naboiem, papierem lub kłakami przybitym strzelać, tylko do tego sierć i wełna używaną bydź ma.

6. Chcący w bliskości lasów łąki lub role zarosłe karczować, winien o tém zwierzchności mieyscowéy lub leśnemu urzędnikowi donieść, poczem takowe nowiny w czasie ciszy, lub gdy wiatr od boru, w przytomności tegoż urzędnika wypalane, a dla bezpieczeństwa rowkiem pół łokcia przynaymniéy szerokim a $\frac{1}{4}$ łokcia głębokiem, opasane bydź maią, tlący się zaś ieszcze pożar, nigdy bez straży zostawiany bydź niepowinien, a to pod karą porządkową pieniężną.

7. Za szkody z niedopełnienia poprzednicznych paragrafów wynikłe, stosownie do wyrachowania onych przez znawców, na sprawcach wynadgrodzenie poszukiwaném będzie. Gdyby zaś ci niebyli w stanie, w takim wypadku gromady i dominia za swych pasterzy, owcarzy i strzelców, tudzież robotników w lasach wyrabiaiących, cywilnie będą do odpowiedzialności pociągnien; Urzędnicy zaś Policyinie; mieyscowi za brak dozoru nad zachowaniem poprzednio wymienionych ostrożności, oddzielnie z urzędu odpowiedzialnemi staną się.

8. Ktoby zaś w celu otworzenia pastewnika, lub z iakiegokolwiek bądź względu rozmyślnie bory podpalać dopuścił, ten natychmiast do kary artykułem 148, 149 kodexu karnego pociągnięty zostanie; w przypadku popełnienia takowego występku w lasach Rządowych, denuncyant nagrody zł: pol. 300. otrzyma.

9. Każde pogorzelisko tablicami oznaczone, lub wichami zatknięte bydź powinno. Wszelkie paszenie w niem bydła surowo pod karą zł: 6 od sztuki, zabrania się, a to dla tego, iżby puszczaiące się nanowo drzewa przygryzanemi niebyły. Poważaiący się zaś znaki takowe lub tablice niszczyć, ulegnie na mocy artykułu 488 kodexu karnego karze artykułem 504 i 505. tegoż prawa zastrzeżonéy. Takaż sama kara zastosowaną zostanie na uszkodzenie płotów żywych.

10. Skoro tylko o pożarze w borach doniesioném będzie, wszyscy z pobliskich w okręgu półtory mili Miasteczek, wsiów, folwarków, osad i t. d. mieszkańcy, w rydle, motyki i siekiery opatrzeni, co do lasów Rządowych, na wezwanie urzędów leśnych, co do lasów mieyskich, na wezwanie Burmistrzów, a co do lasów prywatnych na wezwanie Wóytów lub ich zastępców dążyć do ratunku powinni. Władze mieyscowe to iest Burmistrze, Wóyci i Sołtysi odebrawszy takowe wezwanie, zwykłym na gwałt sposobem w dzwony uderzyć każą, i do ratowania rychłego pod naysurowszą odpowiedzialnością a nawet karą za uchybienie w urzędowaniu, ludzi iak wyżéy w narzędzia opatrzonych, bezzwłocznie przynaymniéy po iednym sposobnym człowieku z każdego dymu wysełać maią.

11. Nieprzybywaiący na miéysce pożaru, lub późno przybyli, tudzież przed czasem oddalaiący się, albo przy gaszeniu rozkazom swych przełożonych nieposłuszni, karze porządkowéy zł: 28 popadną.

12. Do lasów Rządowych kto pierwszy na miéysce do gaszenia ognia przybędzie, zł: 10 nagrody odbierze, a gdyby takich więcéy przed innemi tamże stanęło, i ci tak przytłumili pożar, iżby nie więcéy nad dwa do trzech morgów wypaliło się, takowym, skoro to przez świadków wiary godnych przyznaném będzie, nagrody zł: trzydzieści z kassy leśnéy natychmiast wypłacono zostanie.

13. Gdyby zaś ogień do ugaszenia w lesie trudnym okazał się i przezto większą szkodą zagrażał, w takiem wypadku należy w téy stronie w którą pożar dąży, wiciąć lasu zupełnie naymniéy w szerz sążni dwa, długości zaś tyle ile ogień zaymuie, niemniéy w tém miéyscu kopac rów szerokości łokci cztery, długości iak wyżéy, głębokości przynaymniéy ½ łokcia. Należy do wycięcia takowych duktów ochraniaiących w miarę miéyscowych okoliczności trzymać się dróg lasy przerzynaiących, przez co pośpieszniéysza czynność i umniéyszenie szkody z wyciętego drzewa iest widocznem.

14. Gdy tym sposobem dalszemu szerzeniu się w lesie pożaru, tama położoną zostanie, ogień niknąć zacznie, przy pogorzelisku winna znaydować się straż dostateczna dopótąd, dopókąd zupełnie nie wygaśnie i nie będzie przyczyny obawiania się powtórnego wzniecenia.

15. Obroną palącego się lasu Rządowego urzędnik leśny dyrygować winien; mieyskiego Burmistrz, prywatnych zaś Wóyt właściwy, lecz i do tych obrony urzędnik leśny przybywszy, szczególniéy pomocnym bydź iest obowiązany. Z ludźmi na ratunek sąsiedzkich lasów przybywaiącemi, Burmistrze i Wóyci, lub ostatnich zastępcy, nie-

mniéy Sołtysi pod karą zł. 30tu dążyć i stawić się maią, ażeby podwł.dnych sobie ludzi usiłowań i dobrego ratunku osobiście i skutecznie doglądali.

16. Gdy urzęda leśne powezmą wiadomość, iż w lasach prywatnych z lasami Rządowemi graniczących pożar wyniknął, natychmiast nietylko z leśnych przy lasach Rządowych straż dzienną i nocną ustanowią, ale nadto dla śpiesznieyszego zawiadomienia w nagłym i niebespiecznym wypadku, powiększenia oney z przyległych Ekonomii żądać maią prawo, którym naddzierżawcy i poddzierżawcy takowey pomocy pod karą zł. 30tu odmawiać niemogą.

17. Po zupełnem ugaszeniu pożaru, każden Burmistrz lub Wóyt, niemniéy urząd leśny mieyscowy, zawiadomić o tém w przeciągu 24ch godzin Kommissarza Obwodowego iest obowiązanym. Ten zaś bez zwłocznie na mieys e pożaru udać się ma i tam urzędowne śledztwo protokolarnie odbyć, a przez te odkryć:

a. Z iakich przyczyn pożar wynikł.

b. Kto takowego bądź przez nieostróżność, umyślnie, lub brak dozoru względem zachowania przepisów w § 6. wymienionych, stał się przyczyną.

c. Czyli wezwania do ratunku przez kogo i do kogo należało, bezzwłocznie uczyniono.

d. Czyli urzędnicy leśni, Policyini i ludzie do ratunku z sąsiedniéy okolicy pośpiesznie przybyli, i wedle ninieyszych wskazań pożar uśmierzyć starali się, lub czyli kto i iak dalece temu zadosyć nieuczynił.

e. Iak wielka szkoda i komu przez pożar zrządzoną została, do którey oszacowania b egłych użyć należy.

f. Czyli ostrożność względem zapobieżenia odnowienia się pożaru użytą i wykonaną została?

g. Czyli nakoniec stosownie do § 12. na nagrodę kto niezasłużył.

18. Co do winy zapalenia lasu, należy wysłuchać świadków, i takowych do zaprzysiężenia przed naybliższą Sądową Władzę powołać a pr tokół śledczy, Kommissyi Woiewódzkiéy dla dalszego użycia Kommissarz Obwodu bezzwłocznie odesłać ma.

Ninieysze urządzenie aby każdego doszło wiadomości, Burmistrze i Wóyci nietylko w zwyczaynym sposobie przywoławszy urzędników i sług leśnych, ale i przez ambony wszech wyznań po trzykroć ogłosić, i że się tak stało, przed Kommissarzami Obwodowemi udowodnić maią.

w Warszawie dnia 5 Mca Czerwca 1819 r.

PREZES

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jen.*

Nro 18,239 — Wydział Woyskowy.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 23 Kwietnia roku 1816 zapadłe, a Dziennikiem Departamentu Warszawskiego Nro 25 przez byłego Prefekta Departamentu Warszawskiego do publiczney wiadomości podane, zapobiegaiące zbiegostwu Woyskowym którzy się za flisów, lub orylow do spławu drzewa, zboża lub innych towarow z Królestwa Polskiego wynaymuią, powtórnie do powszechney wiadomości podaie, w słowach:

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA Igo
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego &c. &c.
Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Lubo postanowieniem Naszym pod dniem 10. Lutego r. b. wydanym, wskazaliśmy kary na wszystkich, którzyby zbiegów woyskowych u siebie przechowywali, gdy iednak teraźnieysza pora roku otwieraiąc spław na rzekach, ułatwiać może sposobność zbiegom woyskowym za flisów, lub orylow wynaymuiącym się, wychodzenia za granicę Królestwa; w celu zapobieżenia podobnemu zbiegostwu, na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł 1.

Każdy spławiaiący za granicę zboże, drzewo, lub inne produkta albo towary, który na mocy postanowienia naszego pod dniem 31. Grudnia r. z. względem paszportów zagranicznych wydanego, paszport brać iest obowiązany, udaiąc się po tenże paszport do władzy w powyższym postanowieniu do tego umocowaney, powinien przy swey prożbie złożyć listę Imienną ludzi, których do tegoż spławu użyie.

Artykuł 2.

Jeżeli ci ludzie są iego służący, lub włościanie z iego Dóbr, w teyże liście to wyrażić powinien, z dołączeniem zaręczenia, iż między niemi nieznayduie się żaden żołnierz w służbie będący.

Artykuł 3.

Jeżeli ludzie do spławu przez niego użyci będą obcy, żadnego z nich przyimować do tegoż spławu nie może, póki tenże niezłoży onemuż autentycznego zaświadczenia na piśmie od Prezydenta, lub Burmistrza miasta, albo wóyta Gminy z którey iest rodem

lub w któréy przemieszkiwa, iż nie służy w woysku, lub że ma od służby woyskowéy uwolnienie; takowe zaświadczenia przy liście Imiennéy w oryginałach władzy kraiowéy paszporta za granicę wydawać mogącéy, przy żądaniu paszportu złożonemi bydź powinny.

Artykuł 4.

Władza kraiowa paszporta za granicę wydawać mogąca, po odebraniu powyższych list i zaświadczeń, wyda żądaiącemu paszport, z wyszczególnieniem wszelako przy tymże paszporcie nazwisk wszystkich ludzi do spławu użytych, i mieysca urodzenia; pierwiastkową zaś listę przez żądaiącego paszportu sobie złożoną, w swych aktach zatrzyma, a oryginalne zaświadczenia poiedyncze Prezydentów lub Burmistrzów miast, oraz Wóytów Gmin zwróci, aby osobom które ie uzyskały oddanemi zostały.

Artykuł 5.

Prezydent lub Burmistrz miasta, albo wóyt Gminy, którýby nierzetelne wydał zaświadczenie a tém samém ułatwił zbiegowi woyskowemu sposobność wyiścia za Granicę, nietylko od Urzędu oddalonym zostanie, ale nadto iako fałszerz, koczołownik, po kary do Sądu odesłanym będzie.

Artykuł 6.

Każdy spławiaiący zboże, drzewo, lub inne produkta, albo towary za Granicę, gdyby albo nierzetelną do paszportu podał listę, albo więcéy nad tęż listę osób do spławu użył, a między temi zbiega woyskowogo ukrył, nietylko karom postanowieniem 10. Lutego r. b. obostrzonym podpadnie, ale nadto iako koczołownik po kary do Sądu kryminalnego odesłanym zostanie. Również będzie odpowiedzialnym gdyby choć czasowo w przeciągu spławu przyiął iakiego człowieka obcego, a ten się później zbiegiem woyskowym bydź okazał.

Artykuł 7

Urzędnicy celni pograniczni, iak naypilniéy doglądać powinni, aby płynący więcéy niemiał ludzi, iak tylko tyle, ile w liście przy paszporcie dołączonéy iest zapisanych, i każdego nad tę listę dostrzeżonego, zatrzymać powinni i władzy policyinéy dla wyprowadzenia z niego indagacyi, odesłać, która póki ukończoną nie będzie, płynący za Granicę wypuszczony bydź niepowinien, ato ażeby ieżeli się winnym okaże ułatwiania zbiegowi woyskowemu wyiścia za granicę, do odpowiedzialności Artykułem 5ym nininieyszego postanowienia został bez zwłoki pociągnięty.

Artykuł 8.

Znaleziony pomiędzy ludźmi do spławu użytemi zbieg woyskowy, do naybliższéy Kommendy woyskowéy odesłany bydź powinien.

Artykuł 9.

Urzędnik celny któryby albo przez niedozór, pobłażanie, lub inne iakowe względy niedopełnił ściśle ninieyszego postanowienia, i dopuścił zbiegowi woyskowemu schronić się za granicę, także do odpowiedzialności Artykułem 5ym obostrzoney, zostanie powołanym.

Artykuł 10.

Władze kraiowe prawo do wydawania paszportów za granicę maiące, dopilnuią, aby przepisy ninieyszym postanowieniem zastrzeżone, iak nayściśley uskutecznionemi były. Dopełnienie ninieyszego naszego postanowienia Kommissyom Rządowym sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Policyi, Woyny, oraz Przychodów i Skarbu w czém do którey należy polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyiney dnia 23. Kwietnia 1816. roku.

(podpisano) ZAIĄCZEK.

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) T. Mostowski.

Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu, Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Za zgodność z Kopią Urzędową
(podpisano) Aug: *Karski.*

(podpisano) M. Gliński Sekr.

Nadmienia przytém Kommissyi, że gdy oprócz woyskowych wynaymuią się także do spławu drzewa, zboża, lub innych towarów w wieku popisowym będący, i tym sposobem ułatwiaią sobie ucieczkę za granicę; stosownie więc do Artykułów 26 i 27 Dekretu Królewskiego z dnia $\frac{5}{17}$ Października r. 1816. o spisie woyskowym zapadłego, a w Dzienniku Woiewódzkim Nr 5 zamieszczonego, ostrzega wszystkich Obywateli i Mieszkańców Woiewództwa Mazowieckiego, iżby przy udzielaniu lub przedstawianiu świadectw do zyskać się mianego paszportu, szczególną baczność i uwagę zwracali na wiek i stan każdego, i żadnego w wieku popisowym będącego, bez zyskanego poprzednio świadectwa przesiedlenia od Kom: Woiew: do spławu nie naymali, gdyż iako przechowuiący popisowych uważani, popadną karze uchwałą X. Namiestnika Królewskiego z dnia 8. Lipca r. 1817. w Dzienniku Woiewódzkim w Nrze 4. zamieszczoney, iako też podług Artykułów 5. 6. i 7. wyż zamieszczonego postanowienia.

Kommissarze Obwodowi, Wóyci Gmin i Burmistrze miast, szczególniey ninieyszego urządzenia z urzędu dopilnuią; aby nikt z mieszkańców niewiadomością w razie

zdarzonym nietłumaczył się, trzykrotnie w Gminach swych ogłoszą, i przez Ambony odczytać polecą, w dowód czego rapporta Kommissarzowi swego Obwodu prześlą, który po zebraniu takowych, ogólną wiadomość Kommissyi Woiewódzkiéy nadesłać iest obowiązany.

w Warszawie dnia 5. Mca Czerwca r. 1819.

PREZES

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jen:*

Nro 26,214 — Wydział Administracyiny.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W moc Reskryptu Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policy z daty 1 m. b. wydane zostały Kommissarzom Obwodowym polecenia, sporządzenia wykazów osób maiących prawo bydź wpisanemi w księgach Obywatelskich a dotąd w tychże nie zamieszczonych, oraz zebranie wiadomości o zaszłych zmianach w dawnych księgach, to iest: kto z nich ubył przez śmierć, lub przeniesienie się na mieszkanie w inny Powiat, lub okręg Gminy, kto i dla czego podług artykułów 11 i 12 statutu organicznego o reprezentacyi narodowéy z daty 1. Grudnia 1815 roku w Nrze 5 Dziennika Praw umieszczonego, utracił prawo Obywatelstwa, lub dla kogo używanie takowego iest zawieszone. — Oznaymuiąc o tym Obywatelom Woiewództwa, wzywa każdego maiącego prawo bydź wpisanym do księgi Obywatelskiéy Powiatu, lub zgromadzenia, aby naydaléy do dnia ostatniego b. m. uczynił w téy mierze do Kommissarza Obwodowego zgłoszenie się, udowodniaiąc przed temże wykonanie przysięgi na wierność MONARSZE, lub oświadczaiąc gotowość onéyże złożenia, wiek życia, ród, miéysce zamieszkania, proceder życia, umieiętność czytania i pisania po polsku, posiadania własności dóbr nieruchomych i opłaty z nich podatku.

Co zaś do zmian w dawnych księgach dla przyczyn powyżéy wyrażonych zayść mogących, zechce każdy ieżeli iakie posiada wiadomości, takowe z potrzebnemi dowodami co do przedmiotów w artykule 11 i 12 statutu organicznego wyrażonych Kommissarzowi Obwodu w tymże przeciągu czasu udzielić; z dniem bowiem ostatnim b. m. cała powyższa czynność przez Kommissarzy Obwodowych zamkniętą zostanie, i żadne późniéy czynione zgłoszenia przyięte nie będą.

w Warązawie dnia 7 Mca Czerwca 1819 r.

PREZES

R. Rembieliński. *Filipecki. Sekr: Jener:*

DODATEK

DODATEK DO NUMERU 168.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Nro 25,035 Wydział Oświecenia.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Reskryptem Kommissyi Rządowéy Wyznań Religiynych i Oświecenia Publicznego z dnia 19 Kwietnia r. b. Nro 2059. upoważnioną będąc do przyięcia summarycznie rachunków pokładnego z lat upłynionych, to iest: od 18 Kwietnia 1817 do ostatniego Grudnia 1818 r. a to celem zapobieżenia sprzeczkom iakie zachodzą między członkami Dozoru nad całością Kościołów, a Plebanami, z powodu iż pierwsi nie przyimuią na siebie odpowiedzialności z czasu w którym ich skład ieszcze nie exystował; Kommissya Woiewódzka poleca XX. Proboszczom aby korzystaiąc z téy łatwości, iak nayśpiescniéy wygotowali rachunki pokładnego z epok wyżéy wspomnionych nie iuż imiennie iak w instrukcyi, ale sumarycznie za każden rok osobno w trzech exemplarzach, z których po zatwierdzeniu ieden pozostanie w aktach Kommissyi Woiewódzkiéy, drugi przy Kommissarzu Obwodu, a trzeci w aktach respective Kościoła. — Rachunki takowe sposobem wykazu sporządzone, powinny wyiaśniać dochód, rozchód, i pozostały Remanent: których rzetelność podpisami swemi Proboszczowie ztwierdzą.

Ażeby nadal zaprowadzić porządną rachunkowość funduszów na reparacyą budowli Kościelnych, Kommissya Woiewódzka uznała potrzebę wydać następuiące w tém celu przepisy:

1. Za zwrotem potwierdzonych rachunków pokładnego Kościołom, składy dozorów wezmą ie do swoich akt, i odtąd iuż przestrzegać będą, aby wszelkie wpływy na reparacyą budowli Kościelnych iak nayskrupulatniéy przez nich zapisywane były.

2. Aby dochód z pokładnego w myśl artykułu 8 Dekretu Królewskiego z dnia $\frac{6}{18}$ Marca 1817 roku, nie był na inny przedmiot obracany iak tylko na same wzniesienie Cmentarzy lub reparacye takowych: albowiem na reparacye innych budowli do Kościoła należących, artykuły 6. i 7. tegoż Dekretu potrzebne fundusze wskazuią.

3. Aby rozchód na reparacye czy to Cmentarza, czyli innych budowli, wciągu całego roku bez upoważnienia Kommissyi Woiewódzkiéy nie przechodził zł: pol: 50. iak to artykuł 2. wyrzeczonego Dekretu w odstępie litera *D.* mieć chce.

4. Wykazy sumarycznie podane rachunkowości pokładnego z roku 1817 i 1818, które co do rubryk winny odpowiadać wzorom poprzedniczo wydanym, nie będą służyły iednak za wzór na przyszłość, albowiem od dnia zatwierdzenia członków dozorów przez Kommissyą Woiewódzką, też dozory stósować się maią iak nayściśléy do przepisów i wzorów iakie im przy Dekrecie Królewskim z dnia $\frac{6}{18}$ Marca 1817 r. w Dzienniku Woiewódzkim Nro 43. zamieszczonym zakomunikowane zostały, w których osoby zmarłe szczegółowo z nazwiska wymieniane będą.

5. Wpływ z pokładnego winien się zgadzać z księgą zmarłych, w któréy wypisane nazwiska i ilość osób, sprawdzą rzetelność dochodu. Jeżeliby zaś dla iakich przyczyn niemożność nastąpiła w opłacie pokładnego od zmarłéy osoby, takową przy nazwisku w uwagach zanotować należy, urzeczywistniaiąc ią nadto dołączonym świadectwem właściwego Wóyta lub Burmistrza.

Na ostatek: ieżeli tylko dozory Kościołów zechcą przéyrzeć i przeczytać z uwagą Dekret Królewski z d. $\frac{6}{18}$ Marca 1817 r. i dołączone przy niém wyiaśniaiące przepisy Kommissyi Woiewódzkiéy w Dzienniku Woiewódzkiém Nro 43 umieszczone nie tylko, że w nich znaydą wszelką łatwość w postępowaniu na przyszłość, ale nad to przez akuratne pełnienie włożonych na nich obowiązków, Kommissyą Woiewódzką od rozwlekłych i niepotrzebnych w tém celu korespondencyi uwolnią.

w Warszawie dnia 27. Mca Maja 1819 r.

PREZES

R. Rembieliński. — *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro 22,519. — Wydział Administracyiny.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Na mocy udzielonego sobie od Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi Reskryptu z dnia 5 Maia r. b. Nro $\frac{178}{878}$ obiaśniaiącego stosónki Rzemieślników mieys

skich z wieyskiemi, zawiadomia niniéyszym: iż wszyscy iakiegokolwiek bądź rodzaiu Rzemieślnicy po wsiach zamieszkali, maiący dobrowolną chęć należenia do zgromadzeń lub okręgów Rzemieślniczych po Miastach uformowanych, mogą bydź do tychże wcielonemi, za poprzednim iednakże zgłoszeniem się w téy mierze do właściwego Urzędu Starszych i Kommissarza Obwodu.— Opłata z zapisywania się Rrzemieślników wieyskich do ksiąg Rrzemieślniczych przy urzędzie Starszym zostaiących, wynikaiąca, stosownie do zarządzeń przez Kommissyą Woiewódzką z dnia 19 Sierpnia r. z. w Dzienniku Woiewódzkim Nro 128 umieszczonego składaną bydź powinna; nad czem urzędy Starszych czuwać winni, aby takowa iak nayakkuratniey do skrzynki rzemieślniczéy wpływała.

w Warszawie dnia 27. Mca Maja roku 1819.

PREZES

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jener:*

Nro 25,210.— Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Z powodu skaleczenia człowieka z samostrzału na wilki zastawionego, uwiadamia wszystkich Obywateli i mieszkańców Woiewództwa, że podobne zastawianie samostrzałów, wszelkich żelaztw, sideł mogących kaleczyć, i kopanie dołów, iako śrzodki narażaiące ludzi na niebezpieczeństwo, cierpianemi bydź niemogą, i dla tego Kommissya Woiewódzka pod karami prawem za nieostróżność w dopuszczaniu nieszczęśliwych zdarzeń i niedopełnienie wyższych rozkazów, przepisanemi, użycia ich zabrania; témbardziéy, gdy wilki za pośrednictwem polowań i nakazywanych obław ogólnych, mogą i powinny bydź wytępione.

Wóyci za niedopilnowanie skutku urządzenia w obrębie swych Gmin, Burmistrze za nie dopilnowanie tegoż co do lasów miéyskich, są nayściśléy odpowiedzialnemi.

Niniéysze urządzenie ma bydź z Ambon po trzykroć zgromadzonemu ludowi odczytane.

w Warszawie dnia 3 Mca Czerwca 1819 r.

PREZES

R. Rembieliński. *Filipeckii, Sekr: Jener:*

Nro. —13,183 Wydział Skarbowy

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Lubo w obwieszczeniu na dniu 12 Stycznia r. 1817. Nro $\frac{905}{73}$ w Dzienniku Woiewódzkiém zamieszczoném, podane są mieszkańców Woiewództwa Mazowieckiego do wiadomości wszelkie przepisy co do stosunków zadzierżawienia monopolii tytuniów i tabak wynikaiących, gdy iednakże pomimo tego (iak donosi Kommissyi Woiewódzkiéy dzierżawca monopolii) spóstrzegać się daie zakazane melenie tytuniu ordynarynego na tabakę do zażywania, którego częstokroć mieszkańcy nie tak ze złego zamiaru, iak z niewiadomości przepisów, dopuszczać się mogą; przeto Kommissya Woiewódzka ostrzegaiąc niniéyszym wszystkich mieszkańców Woiewództwa, aby mleć lub wiercić tytuniu na tabakę, iako też kraiać lub kręcić tytuniu, pod karą regulaminém tabacznym z dnia 20. Maia 1812. wydanym przepisaną, nie ważyli się. Poleca przytém Burmistrzom i Wóytom, aby pierwsi w Miastach, a drudzy w Gminach ogłosili publiczności niniéysze ostrzeżenie, niemniéy obwieszczenie powyżéy wymienione w Dzienniku Woiewódzkim na dniu 12 Stycznia r. 1817 sub Nro 317 zamieszczone, powtórnie wszystkim mieszkańcom ogłosili, i dopełnienie tego przed Kommissarzami Obwodowemi udowodnili.

w Warszawie dnia 29. Mca Maia 1819.

PREZES

R. Rembieliński.

Filipecki, Sekr. Jen.

Nro 24,984—Wydział Policyi.

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO

Zamiadomiona odezwą sądu Policyi poprawczéy Obwodu Zamoyskiego z dnia 17 Maia r. b. Nro 1,044 o odebraniu podéyrzanemu człowiekowi klaczy maści karéy, wzrostu miernego, wzywa niniéyszém uszkodzonego właściciela, aby po odebranie onéy do pomienionego Sądu w Mieście Zamościu posiedzenie odbywaiącego, udał się, którą po okazaniu dowodów własności, i złożeniu prawem przepisanéy istoty czynu, wydaną mieć sobie będzie.

w Warszawie dnia 3 Mca Czerwca 1819 r.

PREZES

R. Rembieliński.

Filipecki, Sekr: Jener:

Nro 25,194 Wydział Policyi

KOMMISSYA WOIEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Na fundamencie Reskryptu Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi z dnia 25 Maia r. b. Nro $\frac{1443}{1625}$ poleca Wóytom i Burmistrzom, niemniéy Obywatelom i mieszkańcom Woiewództwa Mazowieckiego, aby nieiakiego Józefa Puchalika Kassyera Miéyskiego w Sokalu, po zrządzeniu decessu w powierzonéy mu Kassie w dniu 25ym Listopada r. z. zbiegłego, a przez Rząd Gallicyi Austryackiéy reklamowanego, według opisu osoby iego niżéy zamieszczonego śledzili, a wrazie wyśledzenia do nayblizszego Sądu pod strażą odstawili.

Dla tym pewnieyszego skutku ninieyszego polecenia, Wóyci i Burmistrze ścisłą w swych Gminach winni dopełnić rewizyą, i że téy zadosyć się stało, Kommissarzowi Obwodu właściwego złożyć rapport, który z ogólnego śledztwa Kommissyi Woiewódzkiéy usprawiedliwić się iest obowiązany.

w Warszawie dnia 3. Mca Czerwca 1819.

PREZES

R. Rembieliński. *Filipecki, Sekr: Jen:*

Opisanie
zbiegłego Mieyskiego Kassyera Sokalskiego.

Tenże iest rodem z Sokala, nazywa się Józef Puchalik, ma lat 25. wzrostu miernego, małéy trochę ospowatéy okrągłéy twarzy, małych rudawych wąsów i takichże faworytów, na głowie włosów ciemno blond, ma na sobie surdut szaraczkowy sukienny, frak granatowy i granatowo farbowany dobry płaszcz.

Józef Suchodolski około lat 50 maiący, twarzy okrągłéy suchéy czerwonéy, włosy czarne kędzierżawe nisko obcięte i nieco w nich siwizna się pokazuie, miał na sobie płaszcz baiowy koloru orzechowego wyszarżany, pod spodem sordut barakanowy niebieski także wyszarzany, czapkę formą furażerki z sukna ciemno-zielonego dobrą z daszkiem skurą obszytym, a potem niezawodnie poznanym bydź może, że ma pod okiem na nosie z lewéy strony strup któren mu się nigdy nie zagaia.

Skradł Ur. Ostrowskiemu Dzierżawcy folwarku Duczek różną monetą Złł: 1,500. ze szkatułką, którą musiał rozbić gdyż konno uiechał. Zabrał klacz gniadą bez odmiany wzrostu małego, na karku od chomonta trochę wytartą i w grzywie promień włosów białych, siodło angielskie skórą szarą obciągane, munsztuk staroświecki surowcowy wiązany, zegarek srebrny zdewizką stalową.

Upraszam Szanowną Publiczność aby za dostrzeżeniém onego, przytrzymany i do Władzy Policyinéy naybliższéy, lub Wóyta Gminy Lipin w Obwodzie Stanisławowskim przystawionym bydź mógł.

Lipiny dnia 6. Maia 1819. roku.

Mierzeiewski W. G. L.

OBWIESZCZENIE.

Trybunał Cywilny pierwszéy Instancyi Woiewództwa Płockiego w Wydziale II.

W skutek Art: 2. postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 22. Stycznia r.b. w Nrze 26. Dziennika Praw umieszczonego, wzywa wszystkich wierzycieli Mass likwidacyinych i konkursowych, w Trybunale tuteyszym toczących się: aby przed poniżéy wyrażonemi Delegowanemi w oznaczonych terminach w mieyscu posiedzeń Trybunału celem wybrania kuratorów nieomylnie się stawili, iako to:

1. W Massie konkursowéy Antoniego Hrabi Sierakowskiego dnia 18. Czerwca r. b. o godzinie 3. po południu przed W. Dziedzickim Sędzią.
2. W Massie spadkowo likwidacyinéy Ignacego Hrabi Działyńskiego Jenerała dnia 21 Czerwca r. b. przed W. Wołowskim Assessorem Trybunału.
3. W Massie konkursowéy Adama Teiga, dnia 1. Czerwca r. b. o godzinie 3. po południu przed W. Cieślinskim Sędzią.
4. W Massie likwidacyinéy Franciszka Humięckiego Starosty dnia 25. Maja r. b. przed W. Racięckim Assessorem.
5. W Massie likwidacyinéy Pawła Kobylińskiego dnia 3, Maja r.b. przed W. Łanowskim Sędzią Trybunału.
6. W Massie konkursowéy Brauna dnia 2. Czerwca r. b. o godzinie 3. z południa przed W. Kozłowskim Assessorem.
7. W Massie likwidacyinéy X. Józefa Blocha dnia 3. Czerwca r. b. przed tymże W. Kozłowskim.
8. W Massie konkursowéy Adama Piotrowicza dnia 28. Maja r. b. przed W. Racięckim Assessorem.

9. W Massie likwidacyinéy Joska Leyzera dnia 31. Maja r. b. przed W. Łanowskim Sędzią.
10. W Massie konkursowéy Leybela Izaaka dnia 1. Czerwca r. b. przed W. Cieślińskim Sędzią.
11. W Massie konkursowéy Pawła Maiewskiego dnia 24. Maja r. b. przed W. Wołowskim Assessorem.
12. W Massie konkursowéy Fiszla Abrahama dnia 4. Czerwca r. b. przed W. Kozłowskim Assessorem.
12. W Massie konkursowéy Dawida Brożego dnia 8. Czerwca r. b. przed W. Racięckim Assessorem.
14. W Massie likwidacyinéy Marcina Troianowskiego dnia 5. Czerwca r. b. przed W. Kozłowskim Assessorem.
16. W Massie konkursowéy Jankla Szmula dnia 4. Czerwca r. b. przed W. Racięckim Assessorem.

W przypadku bowiem niestawienia się wierzycieli pomienionych Mass, Trybunał stosownie do Art. 5. rzeczonego postanowienia, albo teraźnieyszych kuratorów w ich obowiązkach pozostawi, albo też nowo przez siebie wyznaczyć się maiącym kuratorom ukończenie Mass wzmiankowanych powierzy.

w Płocku dnia 22. Marca 1819 r.

Bieńkowski.

OBWIESZCZENIE.

Pisarz Trybunału Cywilnego Pierwszéy Instancyi Województwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni komu o tém wiedzić należy, że dobra Chruśle z przyległośaiami, to iest: Chruśle, Byki, i wieś zarobna Niedzieliska do tychże dóbr należąca, w Powiecie i Obwodzie Gostyńskim, Województwie Mazowieckiém, gminie Chruśleńskiéy leżące, prawem dziedzicznéy własności do Wgo Józefa Zabłockiego obywatela Królestwa Polskiego należące, w tychże samych dobrach Chruśle zamieszkanie prawne maiącego, na żądanie Wgo Konrada Zabłockiego obywatela Królestwa Polskiego, w mieście Warszawie przy ulicy Freta w domu Nro 268 mieszkaiącego, aktem exekucyinym przez Ur. Jacka Kosińskiego Komornika Sądu appellacyinego Królestwa Polskiego pod dniem 16 Stycznia r. b. 1819 sporządzonym, z wszelkiemi do nich przyległościami na satysfakcyą wierzytelności wspomnionego wyż Wgo Konrada Zabłockiego zaiętemi zostały. Dobra zaięte i zaaresztowane przedanemi zostaną tak, iak są w akcie zaięcia przez Komornika zaymuiącego opisane. Przytém nadmienia się, iż dobra w mowie będące za-

staią w dzierżawnéy possessyi Wżney Scholastyki z Swiętochowskich Lachmańskiéy, po niegdy W. Franciszku Lachmańskim pozostałéy wdowy, za kontraktem urzędownie zawartym od roku 1814. do r. 1820 wypuszczone, i one posiada. — Przedażą tych dóbr Ur: Franciszek Rincke Patron przy Trybunale Cywilnym Iszey Instancyi Województwa Mazowieckiego, tu w Warszawie przy ulicy Franciszkańskiéy w domu Nro 1797 mieszkaiący, dyrygować będzie. — Akt zaięcia wpisanym iest do księgi zaaresztowań u Wgo Jakóba Libor Strzeduły Konserwatora hipotek Województwa Mazowieckiego pod d. 27. Lutego r. b. 1819. Również do księgi podobnéy zaaresztowań w Kancellaryi podpisanego Pisarza Trybunału Cywilnego Iszéy Instancyi Województwa Mazowieckiego znayduiącéy się pod dniem 1szym Marca r. b. 1819. wpisanym został. — Toż samo zaięcie wręczonem zostało 1od W. Fabianowi Gulskiemu Pisarzowi Sądu Pokoiu Powiatu Gostyńskiego, w mieście Gąbinie urzędowanie swe maiącemu, i tamże mieszkaiącemu, d. 18. Stycznia r. b. 2re W. Kommissarzowi do Obwodu Gostyńskiego Delegowanemu, pod niebytność którego na ręce Ur: Chachulskiego Sekretarza biórowego w d. 18. Stycznia r. b. w mieście Kutnie urzędowanie swe maiącemu, i tamże mieszkaiącemu; i 3cie Wmu Felixowi Łuszczewskiemu Wóytowi gminy Chruśle pod dniem 20 Stycznia r. b. 1819. w Chruślach urzędowanie swe maiącemu, który do rąk własnych odebrał, lecz podpisu na oryginalnym akcie odmówił. — Pierwsza publikacya zbioru obiaśnień dóbr w mowie będących i warunków do przedaży ułożonych w mieyscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Iszey Instancyi Województwa Mazowieckiego w Warszawie przy ulicy Senatorskiéy pod liczbą 460 na audyencyi publicznéy w dniu 26. Kwietnia 1819. roku o godzinie 9tey zrana odbywać się będzie. Działo się w Warszawie w Kancellaryi Trybunału Cywilnego Iszéy Instancyi Województwa Mazowieckiego dnia 1. Marca 1819 roku.

Zmichowski Pisarz.

Wywieszono ninieysze obwieszczenie na tablicy w sali audyencyonalnéy Trybunału Cywilnego Iszéy Instancyi Województwa Mazowieckiego d. 1. Marca 1819 roku świadczę.

Zmichowski Pisarz.

Następnie dnia 24. maia r. 1819 odbyła się trzecia publikacya przedaży Dóbr Chruśle z przyległościami, i po odczytanych warunkach do kupna oraz zbioru obiaśnień Patron Ryncke przedażą dyryguiący, szacunek tych Dóbr w Summie Zło: Pol: 317,333. gr: 10. podał, poczym Trybunał termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 8. Lipca r. b. 1819. wyznaczył. Dan w Kancellaryi Trybunału Cywilnego Iszéy Instancyi Województwa Mazowieckiego dnia 1. Czerwca r. 1819.

Zmichowski Pisarz.

DRUGI DODATEK DO NUMERU 168.
DZIENNIKA URZĘDOWEGO.

DONIESIENIE
O sprzedaży Sądowéy dóbr części Stępowa i Potrzaskowa.

Na fundamencie uchwały Rady Familiynéy w dniu 4 Czerwca r. 1818. w interesie nieletnich Józefa, Urszuli i Weroniki Mikorskich po niegdy Andrzeju i Maryannie z Bombeków Mikorskich, małżonkach pozostałych dzieci i Sukcessorów w Sądzie Pokoiu Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału II. sporządzonéy, sprzedaż dóbr części Stępowa B. i Wsi Potrzaskowa w Powiecie Gostyńskim, w Woiew: Mazow: położonych, postanawiaiącéy, wyrokiem Tryb: Cyw: Woiew: Mazow: na dniu 11. Lipca i r. 1818 zatwierdzonéy, dobra rzeczone części wsi Stępowa, i osobna wieś Potrzasków w Powiecie Gostyńskim, w Woiewództwie Mazowieckim położone, każde z osobna folwarki dworskie w granicach uregulowane i wymierzone, przez biegłych pierwsze, to iest: części stępowa na summę zł: pol: 97,527. drugie Potrzasków na summę zł: pol: 51,429 otaxowane, na żądanie JW. Jana Chryzostoma Hrabiego Mikorskiego i W. Macieia Zabłockiego pomienionych małoletnich Mikorskich głównych, oraz JW. Jana Kantego Rościszewskiego Prezesa Dyrekcyi Jeneralnéy Towarzystwa Ogniowego przydanego opiekunów na rzecz tych Mikorskich nieletnich, zamieszkanie w Warszawie w domu przy ulicy Podwale pod liczbą 520 maiących, przez publiczną licytacyą sprzedane zostaną. Sprzedaż sposobem licytacyi odbywać się będzie w miéyscu Posiedzeń Tryb. Cyw: I. Instan: Wojew: Mazow: przy ulicy Senatorskiéy w domu pod Nrem 460 w Wydziale III. Termin przygotowawczego przysądzenia przed W. Barankiewiczem Assessorem tegoż Trybunału w miéyscu W. Podbielskiego Assessora Delegowanym na dniu 12 m. i r. idących odbytym został. Termin zatym powtórny licytacyi i stanowczego przysądzenia przez tegoż W. Barankiewicza Sędziego Delegowanego na dzień 25 m. i r. idących iest oznaczony, w tym więc dniu licytacya dalsza i stanowcze przysądzenie stosownie do warunków na dniu 28 Kwietnia r. b. ogłoszonych, przed tymże W. Sędzią Delegowanym W. Barankiewiczem odbędzie się każdéy z osobna nieruchomości, iako to: wsi Potrzaskowa o godzinie 4téy a części wsi Stępowa lit: B. o godzinie 5téy po południu w miéyscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego Wydziału III. dnia iako wyżéy 25 Czerwca. Chęć kupna razem lub oddzielnie wymienionych wsi maiący, dowiedzieć się może o stanie onych o taxie i o warunkach sprzedaży u W. Koperskiego Pisarza Trybunału Wydziału 3. niemniéy u W. Wasiutyńskiego Mecenasa mieszkaiącego w własnym domu przy ulicy Dzikiéy pod Nro 2322 sprzedażą tą dyryguiącego. — Działo się w Warszawie 14 Czerwca 1819 r.